

EXPUNERE DE MOTIVE

La data de 25 aprilie 2005 a fost semnat, la Luxemburg, textul Tratatului încheiat între Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, denumit în continuare Tratatul de aderare.

Tratatul de aderare este comun cu cel de aderare a Bulgariei și reprezintă rezultatul integral al procesului de negociere a celor 31 de capitole. Acest tratat a fost elaborat pe baza aceluiași principii și după aceeași metodă de lucru utilizate la redactarea Tratatului de aderare a celor zece noi state membre.

Spre deosebire de cele zece state membre care au aderat la 1 mai 2004, România și Bulgaria vor adera prin Tratatul de aderare la Tratatul de instituire a Constituției pentru Europa, dacă acesta va fi ratificat de toate statele membre până la data aderării efective a României și Bulgariei. În cazul în care Constituția pentru Europa nu va intra în vigoare până la data de 1 ianuarie 2007, România va adera la tratatele existente: Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind instituirea Comunității Europene.

Astfel, s-au redactat în paralel un *Protocol de aderare* – care va fi anexat Constituției pentru Europa și un *Act de aderare* – care va fi anexat Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului privind instituirea Comunității Europene. Actul de aderare cuprinde modificările aduse prin aderarea României și Bulgariei la Uniunea Europeană tratatelor constitutive în vigoare în prezent: Tratatul privind Uniunea Europeană, Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul instituind Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (EURATOM). Protocolul de aderare adaptează Tratatul Constituțional pentru a face posibilă aderarea României și Bulgariei la acest document. Actul și Protocolul au, în principiu, conținut identic (diferă doar referirea la textele din Constituția Europeană, respectiv Tratatul instituind Comunitatea Europeană și Tratatul privind Uniunea Europeană).

Actul și Protocolul vor intra în vigoare alternativ, în funcție intrarea în vigoare a Tratatului de instituire a Constituției pentru Europa. În cazul în care Tratatul de instituire a Constituției pentru Europa va intra în vigoare înaintea aderării României și Bulgariei (1 ianuarie 2007), Protocolul de aderare va intra direct în vigoare. Dacă, însă, Tratatul Constituțional va intra în vigoare după aderarea României și Bulgariei, la momentul aderării acestora, va intra în vigoare Actul de aderare, iar odată cu intrarea în vigoare a Tratatului Constituțional, Actul de aderare va fi abrogat și Protocolul va începe să producă efecte juridice.

I. Structura Tratatului de aderare

Tratatul de aderare a României și a Bulgariei la Uniunea Europeană cuprinde:

- Părțile generale: Tratatul propriu-zis, Actul de aderare / Protocolul de aderare;
- Anexele: măsurile convenite în cadrul negocierilor – măsuri permanente și măsuri temporare
- Declarațiile.

Spre deosebire de Tratatul celor zece noi state membre, Tratatul României și Bulgariei nu conține în anexă adaptările tehnice aduse acquis-ului comunitar, având în vedere perioada mare între momentul semnării Tratatului și momentul aderării efective. Adaptările tehnice au fost redactate în paralel cu Tratatul și au fost convenite la nivel politic în 11 februarie 2005 (o dată cu acordul politic asupra textului în limba engleză) și vor fi adoptate prin acte ale instituțiilor comunitare, respectiv Consiliul și Comisia.

II. Părțile generale ale Tratatului de Aderare

1. Tratatul de aderare propriu-zis (care cuprinde șase articole) consacră aderarea României și a Bulgariei la Uniunea Europeană, precum și faptul că prin aderare cele două state devin parte la Tratatul de instituire a Constituției pentru Europa, în condițiile reglementate prin Protocolul anexat la acest Tratat. Tratatul conține o clauză privind intrarea în vigoare alternativă a Actului de aderare și a Protocolului de aderare.

De asemenea, se precizează data la care Tratatul de aderare va intra în vigoare, precum și faptul că acesta va fi ratificat de părțile contractante conform procedurilor interne. Instrumentele de ratificare vor fi depuse până la 31 decembrie 2006.

Conform clauzei finale, dacă unul dintre cele două state care aderă nu depune instrumentul de ratificare până la această dată, Tratatul va intra în vigoare pentru celălalt stat, Consiliul urmând să adopte ajustările necesare Protocolului de aderare sau, după caz, Actului de aderare.

Actul de aderare / Protocolul de aderare conține:

- Partea I – Principiile
- Partea a II-a – Prevederi generale: elemente privind ajustarea Tratatelor / Constituției
- Partea a III-a – Prevederile permanente (în principal adaptarea acquis-ului)
- Partea a IV-a – Prevederile temporare (perioadele de tranziție)
- Partea a V-a – Prevederi legate de implementarea Actului.

2. Partea I (Principiile) conține definiții și prevederi privind caracterul obligatoriu pentru România și Bulgaria al tratatelor fundamentale și al actelor adoptate de instituțiile comunitare și de Banca Centrală Europeană anterior aderării acestora la UE. Aplicarea dispozițiilor tratatelor originare și ale actelor instituțiilor sunt supuse derogărilor convenite în cursul negocierilor de aderare cu fiecare stat candidat. Este statuată obligația celor două noi state membre de a adera la convențiile și acordurile încheiate de Uniune cu terțe state, convențiile încheiate între statele membre, precum și însușirea acquis-ului Schengen.

Lista convențiilor încheiate între statele membre este anexată Actului/Protocolului. România și Bulgaria au obligația de a modifica, până la data aderării, tratatele încheiate cu state terțe, care sunt incompatibile cu dreptul comunitar. În caz contrar, aceste tratate vor fi denunțate.

Se prevede faptul că Uniunea va adapta restricțiile cantitative la oțel și produse din oțel în relația cu statele terțe, în raport cu importurile României și Bulgariei. De asemenea, restricțiile cantitative aplicate de Uniune importurilor de produse textile și de îmbrăcăminte vor fi adaptate pentru a ține cont de aderarea Bulgariei și a României la Uniune. În ceea ce privește acordurile bilaterale privind pescuitul încheiate de România și Bulgaria înainte de aderare, se prevede că acestea vor fi administrate de Uniune.

România și Bulgaria vor participa în cadrul Uniunii Economice și Monetare, de la data aderării, fiind considerate state cu derogare de la adoptarea monedei unice conform articolului 122 al Tratatului de instituire a Comunității Economice Europene.

3. Partea a II-a conține prevederile instituționale, respectiv participarea României și Bulgariei la instituțiile Uniunii Europene:

România va avea 35 de locuri în Parlamentul European, pentru perioada 2007-2009. După această dată, numărul locurilor în Parlamentul European va fi stabilit prin Decizie a Consiliului European.

România va avea 14 voturi în Consiliul Uniunii.

România are dreptul la un judecător la Curtea de Justiție a Uniunii Europene și unul la Tribunalul de Primă Instanță. Mandatul este de șase ani. La fiecare trei ani, se vor schimba, alternativ, treisprezece sau paisprezece judecători.

România va avea 15 membri în Comitetul Economic și Social și 15 membri în Comitetul Regiunilor.

România are dreptul de a numi membri în Comitetul Director al Băncii Europene de Investiții, precum și în Comitetul Științific și Tehnic prevăzut de Tratatul EURATOM.

Se stipulează că limba română și limba bulgară devin limbi oficiale ale Uniunii.

4. Partea a III-a (Prevederile permanente) stipulează acceptarea măsurilor negociate permanente (prevăzute într-o anexă), precum și referirea la mecanismul efectuării adaptărilor tehnice ale acquis-ului adoptat până la 1 octombrie 2004 ("cut-off date"). Este vorba despre actele adoptate de instituțiile Uniunii Europene în diferite domenii care vor fi adaptate în vederea aplicării acestora la România și Bulgaria

5. Partea a IV-a (Prevederile temporare) se referă la măsurile tranzitorii convenite în cadrul negocierilor (conținute în anexele Tratatului), prevederile instituționale și prevederile financiare cu caracter temporar.

Potrivit **prevederilor instituționale cu caracter temporar**, România va avea 35 de locuri în Parlamentul European în perioada cuprinsă între data aderării efective la Uniune și data la care se vor desfășura noi alegeri pentru Parlamentul European (2009). România are obligația de a desfășura alegeri pentru Parlamentul European "nu mai târziu de 31 decembrie 2007". Acestea înseamnă că România poate organiza

oricând înainte de 31 decembrie 2007 aceste alegeri, inclusiv în intervalul dintre semnarea Tratatului de aderare, care va avea loc la 25 aprilie 2005 și data aderării.

În ipoteza în care Constituția Europeană va intra în vigoare în 2007, până în 2009 se va menține sistemul de vot "Nisa", România având 14 voturi, precum și numărul de 15 locuri în Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor.

Conform **prevederilor financiare cu caracter temporar**, România va contribui la capitalul subscris Băncii Europene de Investiții cu 42,3 milioane Euro. Contribuția României la Fondul de Cercetare pentru Cărbune și Oțel este de 29,88 milioane Euro.

În ceea ce privește alocările financiare pentru România, în Tratat sunt incluse, conform dispozițiilor legislative comunitare, doar alocările pentru acțiuni structurale și Facilitatea Schengen, precum și prevederile tranzitorii referitoare la instrumentele de pre-aderare.

Suma totală a alocărilor pentru acțiuni structurale pentru România în perioada 2007-2009 va fi de:

- 1 399 milioane Euro în 2007
- 1 972 milioane Euro în 2008
- 2 603 milioane Euro în 2009.

De asemenea, în perioada de tranziție, România va beneficia de Facilitatea Schengen având ca scop finanțarea acțiunilor desfășurate la frontiera externă în vederea implementării acquis-ului Schengen, precum și de Facilitatea pentru fluxuri monetare (Cash-flow Facility), având ca scop îmbunătățirea acestora.

Alocările pentru România vor fi de:

- 297,2 milioane Euro în 2007
- 131,8 milioane Euro în 2008
- 130,8 milioane Euro în 2009.

Se stipulează gestionarea de către agențiile de implementare a fondurilor din cadrul asistenței de pre-aderare, acordată prin programul PHARE, programul PHARE – CBC (Cross-border cooperation), programul ISPA, programul SAPARD și Facilitatea pentru perioada de tranziție.

Partea a IV-a cuprinde și **clauzele de salvagardare**.

Ca și în cazul celor zece noi state membre, Tratatul conține trei clauze generale de salvagardare:

▪ **clauza de salvagardare generală**

Dacă, până la sfârșitul a trei ani de la aderare, vor apărea dificultăți grave și persistente într-un anumit sector economic sau care ar putea deteriora situația economică într-un anumit domeniu, România sau Bulgaria pot solicita Comisiei autorizația de a lua măsuri de protecție pentru a ameliora situația creată și a ajusta respectivul sector economic al Pieței Comune. În aceleași circumstanțe, orice stat membru actual poate solicita autorizația de a lua măsuri protecționiste cu privire la unul sau ambele noi state membre.

▪ **clauza de salvagardare privind Piața Internă**

Dacă în primii trei ani de la aderare, România și Bulgaria nu își îndeplinesc angajamentele asumate în cadrul negocierilor periclitând astfel funcționarea Pieței

Interne, Comisia Europeană, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru, poate să ia măsurile necesare pentru remedierea acestei situații. Această clauză poate fi invocată și înainte de data aderării celor două state.

▪ **clauza de salvagardare justiție și afaceri interne**

Dacă în România și Bulgaria există întârzieri cu privire la transpunerea sau implementarea prevederilor comunitare referitoare la recunoașterea mutuală în domeniul civil și penal, Comisia, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui stat membru, poate, până la sfârșitul a trei ani de la intrarea în vigoare a Tratatului, să ia măsurile necesare și să specifice condițiile de aplicare a acestora. Aceste măsuri trebuie să fie justificate și menținute nu mai mult decât este strict necesar pentru remedierea situației.

Fața de Tratatul celor zece noi state candidate, în cazul României și al Bulgariei se poate aplica o **clauză de amânare a aderării**. Consiliul, prin vot în unanimitate, la recomandarea Comisiei, poate lua decizia de a amâna data aderării cu un an, până la 1 ianuarie 2008, dacă în urma monitorizării Comisiei se constată că stadiul pregătirii și implementării acquis-ului de către cele două state demonstrează pregătirea insuficientă a acestora pentru a deveni membre ale Uniunii.

În plus, în ceea ce privește România, Consiliul poate decide, prin vot cu majoritate calificată, **amânarea aderării cu un an**, până la 1 ianuarie 2008, dacă se constată o pregătire insuficientă în domeniul **justiției și afacerilor interne** și în domeniul **concurenței** (există 11 obligații menționate într-o anexă).

În cadrul prevederilor temporare, se stipulează posibilitatea pentru România și Bulgaria de a adopta **măsuri tranzitorii** pentru a facilita **trecerea la noua politică agricolă comună**, precum și în ceea ce privește **aplicarea regulilor comunitare în domeniul veterinar, fito-sanitar și al siguranței alimentelor**.

6. Partea a V-a (Prevederi referitoare la adaptările instituționale) cuprinde dispoziții privind adaptările instituționale care sunt necesare în urma aderării României și Bulgariei (Titlul I), modalitățile de aplicare a actelor instituțiilor comunitare față de Bulgaria și România (Titlul II) și prevederile finale (Titlul III).

Titlul I conține dispoziții referitoare la necesitatea adaptării de către instituțiile comunitare (Consiliul, Comisia și Curtea de Justiție a Comunităților Europene) a regulilor de procedură. România și Bulgaria vor numi câte un membru al Comisiei Europene, la data aderării, al cărui mandat va expira o dată cu expirarea mandatelor celorlalți membri ai Comisiei. Comisarii român și bulgar vor fi numiți de Consiliu, cu majoritate calificată, în acord cu Președintele Comisiei și cu avizul Parlamentului European. Astfel, spre deosebire de Tratatul celor zece, în cazul numirii noilor comisari se va cere și avizul Parlamentului European, pentru a se asigura o mai mare transparență a deciziei.

Totodată, România și Bulgaria vor numi câte un judecător la Curtea de Justiție a Uniunii Europene și la Tribunalul de primă instanță. Mandatul unuia dintre cei doi judecători va expira în 2009, iar a celuilalt în 2012, decizia fiind luată prin tragere la sorți.

România și Bulgaria vor numi membri la Curtea Europeană de Conturi, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor.

Titlul II prevede obligația României și Bulgariei de a adopta toate măsurile necesare pentru a se conforma, de la data aderării, directivelor și deciziilor adoptate de instituții și comunicate statelor membre. Aceste măsuri includ și obligația de a opera modificările legislative interne necesare. De asemenea, se prevede comunicarea către România și Bulgaria a unei serii de măsuri (cum ar fi cele referitoare la protecția lucrătorilor împotriva radiațiilor).

Este stipulat, totodată, mecanismul realizării adaptărilor tehnice pentru acquis-ul adoptat după "cut-off date" (1 octombrie 2004), adaptări care nu au fost redactate o dată cu Tratatul de aderare. Mecanismul presupune adoptarea modificărilor necesare de către Consiliu sau Comisie (în funcție de instituția care a emis actul), la solicitarea României sau Bulgariei, realizată cel târziu la data aderării. Față de Tratatul celor zece, s-a introdus obligația vechilor state membre de a lua măsurile necesare pentru a modifica legislația lor internă, acolo unde aceste modificări au fost generate de adaptările actelor comunitare ca urmare a aderării Bulgariei și României.

Titlul III prevede transmiterea României și Bulgariei unei copii certificate a unor instrumente juridice: Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul Uniunii Europene, precum și tratatele internaționale deținute în arhivele Secretariatului General al Consiliului.

Declarații

La Tratatul de aderare a fost anexată o serie de declarații cu caracter politic, care nu produc efecte juridice: Declarația comună a statelor membre (UE 25) privind libera circulație a persoanelor; Declarația comună a UE 25 și a Comisiei Europene privind pregătirile pentru aderare ale Bulgariei și ale României; Declarația comună a Germaniei și Austriei privind libera circulație a persoanelor; Declarația Bulgariei privind alfabetul chirilic.

Prin Declarația privind libera circulație a persoanelor, statele membre își exprimă angajamentul de a spori accesul cetățenilor români la piața muncii, în vederea accelerării armonizării cu acquis-ul comunitar.

Declarația privind pregătirea României și Bulgariei pentru aderare afirmă faptul că UE va continua monitorizarea strictă a aplicării angajamentelor convenite în negocieri, acordând o atenție deosebită asupra domeniilor justiției și afacerilor interne, concurenței și mediului. Declarația cuprinde aceleași elemente exprimate în Concluziile Consiliului European din 17 decembrie 2004.

În Declarația privind dezvoltarea rurală sunt estimate posibilele alocări bugetare pentru România în acest sector (2 308 milioane Euro).

III. Perioade de tranziție reglementate în Tratatului de Aderare

Anexele Protocolului de aderare și ale Actului de aderare reglementează în detaliu perioadele de tranziție convenite în cadrul negocierilor. Prezentăm esența elementelor stipulate

Capitolul 3 – Libera circulație a serviciilor

▪ cinci ani, până la 1 ianuarie 2012, pentru transpunerea Directivei nr.97/9/CE, privind schemele de compensare a investitorilor. Nivelul minim al compensărilor va ajunge la minim 20.000 euro la finalul perioadei de tranziție (dacă investiția a depășit această sumă)

Capitolul 4 - Libera circulație a capitalurilor

- 7 ani pentru achiziționarea de teren agricol, păduri și teren forestier de către cetățenii UE și SEE (Spațiul Economic European);
- 5 pentru dreptul de achiziție asupra terenului pentru reședința secundară.

Capitolul 6 – Concurența

- aplicarea scutirilor de taxe în zonele defavorizate pentru investitorii care au dobândit certificatul de investitori în zonele defavorizate înainte de 1 iulie 2003, scutirea de la plata taxelor pentru investiții noi va fi aplicată pe durata existenței zonelor defavorizate: pentru 3 zone defavorizate până la 31 decembrie 2008; pentru 22 de zone defavorizate până la 31 decembrie 2009; pentru alte 3 zone defavorizate până la 31 decembrie 2010
- până la 31 decembrie 2011 pentru aplicarea unor scutiri de la plata redevenței pentru zonele libere, pentru firmele care au semnat contracte comerciale cu Administrațiile Zonelor Libere înainte de 1 iulie 2002.
- restructurarea sistemului siderurgic

Capitolul 7 – Agricultură

1. 3 ani, până la 31.12.2009, pentru modernizarea și re tehnologizarea unităților de tăiere și alinierea la cerințele europene a unităților de procesare a cărnii (26 unități)
2. 3 ani, până la 31.12.2009, pentru modernizarea și re tehnologizarea unităților de procesare a cărnii de pasăre (2 unități).
3. 3 ani, până la 31.12.2009, pentru modernizarea și re tehnologizarea unităților de procesare a laptelui (28 unități), precum și pentru organizarea centrelor de colectare și a celor de standardizare lapte.
4. 3 ani, până la 31.12.2009, pentru conformarea la cerințele comunitare a fermelor de animale de lapte și la calitatea laptelui crud obținut
5. România a obținut încadrarea în categorii a zonelor viti-vinicole
6. de 8 ani, până la 31.12.2014 pentru defrișarea suprafețelor de 30.000 ha ocupate cu hibrizi interziși și replantarea acestora cu soiuri din specia *Vitis vinifera*, cu recunoașterea dreptului de replantare
7. drepturi suplimentare de plantare a viței de vie pentru vinuri de calitate cu denumire de origine controlată și struguri de masă, de 1,5% din suprafața totală cultivată cu viță de vie
8. dreptul de adăugare a zaharozei pentru îmbogățirea musturilor în zahăr în vederea ridicării potențialului alcoolic al vinurilor
9. recunoașterea și protecția denumirilor de origine și geografice pentru: 13 băuturi spirtoase din prune, respectiv „țuică”, „horincă” și „tur” și 5 băuturi spirtoase din distilat de vin, respectiv „vinars”.
10. recunoașterea și protecția denumirii de origine pentru băutura spirtoasă pălincă „palincă”.
11. posibilitatea utilizării a 20% din fondurile destinate dezvoltării rurale pentru suplimentarea plăților directe. (top-up)
12. 3 ani, până la data de 31.12.2009 – pentru utilizarea produselor de protecție a plantelor omologate în prezent în România și care conțin următoarele substanțe active incluse în Anexa I a Directivei 91/414/CEE: sulf, acetoclor, dimetoat și

respectiv 2 ani pentru substanța activă 2,4 D, cupru (sub forma de sulfat, oxichlorura sau hidroxid).

Capitolul 9 – Politica în domeniul transporturilor

- 4 ani, respectiv până la 31 decembrie 2010, pentru aplicarea, în ceea ce privește vehiculele românești care desfășoară exclusiv activități de transport intern, a **impozitelor minime** prevăzute în anexa I la Directiva 1999/62;

- aplicarea integrală a prevederilor referitoare la **greutățile maxime** ale *Directivei 96/53*, care stabilește dimensiunile maxime admise în traficul național și internațional și greutatea maximă admise în traficul internațional de 7 ani, până la 31 decembrie 2013.

- Uniunea Europeană a solicitat o perioadă de tranziție pentru Regulamentul EEC 3118/93 privind **cabotajul rutier**. Perioada de tranziție la cabotajul rutier este solicitată în aceeași formulă (3+2 ani) negociată cu Bulgaria, Polonia, Ungaria și Cehia, țări care au cerut la rândul lor tranziții în domeniul transportului rutier.

Capitolul 10 – Impozitarea

- 3 ani, până la 31 decembrie 2009, în vederea atingerii nivelului minim al accizelor la țigarete prevăzute de noul *acquis* prin Directiva Consiliului 2002/10/CE privind țigarele.

- derogare de la aplicarea art. 24(2) din Directiva 77/388/EEC privind regimul special aplicabil micilor întreprinzători în ceea ce privește aplicarea pragului de impozitare de 35.000 Euro cifră de afaceri anuală pentru plătitorii de TVA.

- derogare - potrivit art. 28 alin. 3 (b) și Anexei F pct. 17 - pentru aplicarea scutirii cu drept de deducere a transportului internațional de persoane.

- derogare pentru acordarea unui regim special pentru accizarea băuturilor alcoolice distilate din fructe, obținute de fermieri și destinate autoconsumului, echivalent a 50 litri băuturi spirtoase /gospodărie/an, cu concentrație de 40% în volum, prin aplicarea unei cote de 50% din acciza standard aplicată în România.

- perioade de tranziție pentru transpunerea prevederilor directivei 96/2003/CE privind restructurarea cadrului comunitar pentru impozitarea produselor energetice și a electricității

- 4 ani, de la aplicarea art. 1 din directivă, respectiv până la data de 31.12.2010 în ceea ce privește directiva nr. 49/2003/CE, privind un sistem comun de impozitare aplicabil plăților de dobândă și de redevențe efectuate între companii asociate din diferite State Membre

Capitolul 14- Energia

- derogare de 25% din nivelul stocului minim de petrol, întrucât România este țară producătoare de petrol și, în prezent, consumul este acoperit în proporție de cca. 50% din producția internă. Astfel, România va asigura un stoc minim corespunzător consumului pe 67,5 zile, față de 90 de zile, cât prevede *acquis-ul*.

- perioadă de tranziție de 5 ani de la momentul aderării, pentru constituirea stocului minim, respectiv până la 31 decembrie 2011, dată la care România va atinge un nivel de stocare de 67,5 zile.

Capitolul 22 – Protecția Mediului Înconjurător

România a obținut perioade de tranziție pentru:

- Directiva 94/63/EC privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea benzinei și distribuția sa de la terminale la stațiile service
- Directiva 94/62/EC privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, amendată de Directiva 2004/12/EC
- Directiva 2000/76/EC privind incinerarea deșeurilor
- Directiva 2002/96/EC privind deșeurile de echipamente electrice și electronice
- Directiva 76/464/EEC privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității
- Directiva 99/31/EC referitoare la depozitarea deșeurilor ⇒ până la 16 iulie 2017
- Regulamentul nr.259/93 privind controlul transportului deșeurilor în, dinspre și înspre Comunitatea Europeană ⇒ până la 31 Decembrie 2015
- Directiva nr. 91/271/EEC privind epurarea apelor uzate urbane, până la 31 decembrie 2020
- Directiva nr. 98/83/EC privind calitatea apei destinate consumului uman, până la 31 Decembrie 2015
- Directiva nr. 96/61/EC privind prevenirea și controlul integrat al poluării (IPPC), până la 31 Decembrie 2015
- Directiva Consiliului nr.88/609/EEC privind limitarea emisiilor anumitor poluanți în atmosfera de la instalații mari de ardere (LCP) (amendată de Directiva 2001/80/EC), până la 31 Decembrie 2013.

IV. Elemente legate de conținutul legii de ratificare

1. Definierea unor termeni

Legea privind ratificarea Tratatului de aderare se va adopta, în conformitate cu articolul 148 alineatul (1) din Constituția României, în ședința comună a Senatului și Camerei Deputaților, cu votul a două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

Legea privind ratificarea Tratatului de aderare ar cuprinde, în afara dispoziției standard prin care se exprimă consimțământul statului român față de textul Tratatului, unele clarificări referitoare la termeni conținuți în Tratatul de aderare sau în tratatele constitutive ale Uniunii Europene.

O primă problemă, care a apărut în procesul de redactare a textului autentic în limba română a Tratatului (variante de bază fiind negociată în limba engleză), a fost reprezentată de stabilirea echivalentului în limba română a termenului „national” (subst.) din limba engleză (respectiv „ressortissant” în limba franceză). În raport cu necesitatea de a identifica un termen unic în limba română, precum și în raport cu conținutul complex al termenului „national” din limba engleză, care desemnează atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice având cetățenia, respectiv naționalitatea unui stat, în conformitate cu dreptul statului respectiv, s-a convenit, la propunerea Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, ca echivalentul termenului „national” din limba engleză să fie „resortisant”, termen existent în limba română.

Având în vedere utilizarea redusă a termenului „resortisant” în plan intern, cât și conținutul juridic complex al acestui termen în dreptul comunitar, este utilă identificarea unei definiții a acestui termen care să fie cuprinsă în legea de ratificare. Elementele acestei definiții sunt fundamentate pe următoarele coordonate:

- cuprinderea atât a persoanei fizice, cât și a persoanei juridice – cu relevanță deosebită în cadrul secțiunilor referitoare la libera circulație a serviciilor și capitalurilor din tratatele constitutive;

- raportarea la dreptul intern al statului respectiv, în conformitate cu „Declarația privind naționalitatea” anexată Tratatului de la Maastricht.

Prin urmare, termenul "resortisant al unui stat" a fost definit ca "persoana fizică având această calitate în conformitate cu dreptul intern al aceluia stat și persoana juridică având naționalitatea aceluia stat, în conformitate cu dreptul intern al aceluia stat".

Totodată, s-a particularizat termenul la situația României, stipulându-se faptul că prin "resortisant român" se înțelege persoana fizică având calitatea de cetățean român și persoana juridică cu sediul în România, înregistrată conform legislației române.

2. Instituțiile competente pentru aplicarea Tratatului

Importanța aducerii la îndeplinire a obligațiilor înscrise în Tratatul de aderare, care cuprinde esența celor convenite în cadrul negocierilor de aderare, a determinat necesitatea prevederii în legea de ratificare a obligației tuturor instituțiilor statului de a lua toate măsurile necesare pentru aplicarea prevederilor acestuia. Textul reprezintă, practic, reluarea prevederilor art.148 alin.(4) din Constituția României, republicată.

În conformitate cu prevederile art.76 alin.(3) din Constituția României, republicată, solicităm dezbaterea și adoptarea de către Parlament a proiectului de Lege în procedură de urgență.

Față de cele prezentate mai sus a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să îl aprobați.

PRIM-MINISTRU

Călin Popescu-Tăriceanu